

IZVJEŠĆE O IZVRŠENJU PROGRAMSKOG PLANA HRVATSKOG NARODNOG KAZALIŠTA U ZAGREBU

1. siječanj – 30. lipanj 2022.

Zagreb, 2.7.2022.

IZVEDBE U RAZDOBLJU 1.1. - 30.6.2022.

r.br.	kategorija	broj izvedbi
1	ansambli HNK - na sceni HNK	135
2	ansambli HNK - na gostovanjima u RH	17
3	ansambli HNK - na gostovanjima u inozemstvu	2
4	gostovanja drugih kazališta na sceni HNK	6
5	Festival Ljetne večeri	8
7	posebni programi	5
UKUPNO		173

PRAIZVEDBE I PREMIJERE

r.br.	kategorija	autor i naslov	datum
1	balet	A. Adam - J.C. Martinez: Giselle	19.2.2022.
2	drama	Ksenija Zec: Zagrljaji	27.2.2022.
3	drama	Maja Lunde: Povijest pčela	11.3.2022.
4	opera	Giuseppe Verdi: Traviata	21.4.2002.
5	drama	Ugo Betti: Zločin na kozjem otoku	18.5.2022.
6	opera	Giacommo Puccini: Tosca	27.5.2022.
7	drama	Autorski projekt Bobe Jelčića: Sorry	15.6.2022.
8	balet	Gustave Flaubert: Gospođa Bovary	25.6.2022.
9	drama	Miranda Hill: Predstava za žive u doba izumiranja	26.6.2022.

DRAMA - praizvedbe i premijere	5
OPERA - praizvedbe i premijere	2
BALET - praizvedbe i premijere	2
UKUPNO PRAIZVEDBI I PREMIJERA	9

DRAMA HNK

r.br.	autor i naslov	broj izvedbi u HNK	broj gostovanja		ukupno izvedbi
			u RH	u inozemstvu	
1	Maja Lunde: Povijest pčela	7			7

2	Elena Ferrante: Genijalna prijateljica	16			16
3	Miroslav Krleža: U agoniji	7	4	1	12
4	Fjodor Mihajlovič Dostojevski: Idiot	2			2
5	Majer - Golik - Medvešek: Tko pjeva zlo ne misli	5	1		6
6	Kristian Novak: Ciganin, ali najljepši	2			2
7	Ksenija Zec: Zagrljaji	5			5
8	Sándor Márai: Kad svijeće dogore		10		10
9	Tena Štivičić: 64	2			2
10	Ugo Betti: Zločin na kozjem otoku	9			9
11	Autorski projekt Bobe Jelčiča: Sorry	3			3
12	Miranda Hill: Predstava za žive u doba izumiranja	5			5
13	Haruki Murakami: Kafka na žalu	2			2
14	Nikolaj Vasiljevič Gogolj: Revizor	1			1
15	Monika Herceg: Gdje se kupuju nježnosti		1		1
UKUPNO		66	16	1	83

GOSTOVANJA DRUGIH KAZALIŠTA U DRAMI HNK

r.br.	autor i naslov	broj izvedbi
1	Schaubühne: Vernon Subutex 1	1
2	JDP: Putujuće pozorište Šopalović	1
3	Compagnia Pippo Delbono: Amore	2
UKUPNO		4

OPERA HNK

r.br.	autor i naslov	broj izvedbi u HNK	broj gostovanja		ukupno izvedbi
			u RH	u inozemstvu	
1	Ivan pl. Zajc: Nikola Šubić Zrinski	4			4
2	Giuseppe Verdi: Trubadur	3			3
3	Wolfgang A. Mozart: Čarobna Frula	5			5
4	Christoph Willibald Gluck: Orfej i Euridika	2			2
5	Jakov Gotovac: Ero s onoga svijeta	6			6
6	Giuseppe Verdi: Traviata	9			9

7	Giacommo Puccini: Tosca	6			6
UKUPNO		35	0	0	35

GOSTOVANJA DRUGIH KAZALIŠTA U OPERI HNK

r.br.	autor i naslov	broj izvedbi
1	Antonio Porpora: Orfej	1
UKUPNO		1

KONCERTI OPERE HNK

r.br.	autor i naslov	broj izvedbi u HNK	broj gostovanja		ukupno izvedbi
			u RH	u inozemstvu	
1	Hrvatski barokni ansambl i Hervé Niquet: Barokna svečanost za Europu	1			1
2	Valentinovo u HNK	1			1
3	Slavenski pjev	1			1
4	Orkestar HNK Zagreb i Anastasya Petryshak		1		1
UKUPNO		3	1	0	4

BALET HNK

r.br.	autor i naslov	broj izvedbi u HNK	broj gostovanja		ukupno izvedbi
			u RH	u inozemstvu	
1	P.I. Čajkovski - V. Malakhov: Orašar	3			3
2	Ohad Naharin: Decadance	6			6
3	A. Adam - J.C. Martinez: Giselle	8			8
4	P.I. Čajkovski - V. Malakhov: Labuđe jezero	6			6
5	Miroslav Krleža: Gospoda Glembajevi	5		1	6
6	Gustave Flaubert: Gospođa Bovary	3			3
UKUPNO		31	0	1	32

GOSTOVANJA DRUGIH KAZALIŠTA U BALETU HNK

r.br.	autor i naslov	broj izvedbi
1	NP Beograd, Staša Zurovac: Ko to tamo peva	1
UKUPNO		1

FESTIVAL LIJETNE VEČERI

r.br.	naslov	datum
1	Balet u predvečerje	25.5.2022.
2	Balet u predvečerje	26.5.2022.
3	Balet u predvečerje	4.6.2022.
4	Tramvaj broj 11	10.6.2022.
5	Ljetne krijesnice	13.6.2022.
6	Hrvatske operete	15.6.2022.
7	Večer solidarnosti s Ukrajinom	17.6.2022.
8	Lipanjaska rapsodija	24.6.2022.

POSEBNI PROGRAMI

r.br.	naslov	datum
1	Filozofski teatar - Slavoj Žižek	17.1.2022.
2	Filozofski teatar - Milo Rau	20.2.2022.
3	Filozofski teatar - Renata Salecl	27.3.2022.
4	Filozofski teatar - Srećko Horvat	8.5.2022.
5	Filozofski teatar - Gael Garcia Bernal	19.6.2022.

DRAMA - posjećenost predstava

r.br.	naslov	ulaznice		%
		raspoložive	iskorištene	
1	Maja Lunde: Povijest pčela	4014	3702	92
2	Elena Ferrante: Genijalna prijateljica	8377	8195	98
3	Miroslav Krleža: U agoniji	705	671	95

4	Fjodor Mihajlovič Dostojevski: Idiot	605	571	94
5	Majer - Golik - Medvešek: Tko pjeva zlo ne misli	2698	2412	89
6	Kristian Novak: Ciganin, ali najljepši	1398	1387	99
7	Ksenija Zec: Zagrljaji	240	214	89
8	Sándor Márai: Kad svijeće dogore	320	300	94
9	Tena Štivičić: 64	635	356	56
10	Ugo Betti: Zločin na kozjem otoku	1080	1001	93
11	Autorski projekt Bobe Jelčića: Sorry	2064	1356	66
12	Miranda Hill: Predstava za žive u doba izumiranja	350	213	61
13	Haruki Mirakami: Kafka na žalu	1376	940	68
14	Nikolaj Vasiljevič Gogolj: Revizor	688	381	55
16	Schaubühne: Vernon Subutex 1	688	614	89
17	JDP: Putujuće pozorište Šopalović	699	697	100
18	Compagnia Pippo Delbono: Amore	1270	747	59
UKUPNO		27207	23757	87

OPERA - posjećenost predstava i koncerata

r.br.	naslov	ulaznice		%
		raspoložive	iskorištene	
1	Ivan pl. Zajc: Nikola Šubić Zrinjski	1295	1206	93
2	Giuseppe Verdi: Trubadur	1150	1114	97
3	Wolfgang A. Mozart: Čarobna Frula	2494	2471	99
4	Christoph Willibald Gluck: Orfej i Euridika	620	574	93
5	Jakov Gotovac: Ero s onoga svijeta	3314	3085	93
6	Giuseppe Verdi: Traviata	6192	5966	96
7	Giacommo Puccini: Tosca	4816	3500	73
8	Antonio Porpora: Orfej	454	407	90
9	Hrvatski barokni ansambl i Hervé Niquet: Barokna svečanost za Europu	480	472	98
10	Valentinovo u HNK	454	421	93
11	Slavenski pjev	40	37	93
12	Orkestar HNK Zagreb i Anastasya Petryshak	1000	1000	100
UKUPNO		22309	20253	91

BALET - posjećenost predstava

r.br.	naslov	ulaznice		%
		raspoložive	iskorištene	
1	P.I.Čajkovski - V. Malakhov: Orašar	1805	1804	100
2	Ohad Naharin: Decadance	4128	3598	87
3	A. Adam - J.C. Martinez: Giselle	4054	3966	98
4	P.I. Čajkovski - V. Malakhov: Labuđe jezero	3512	3471	99
5	Miroslav Krleža: Gospoda Glembajevi	3440	3008	87
6	Gustave Flaubert: Gospođa Bovary	2064	1769	86
7	NP Beograd, Staša Zurovac: Ko to tamo peva	688	592	86
UKUPNO		19691	18208	92

POSEBNI PROGRAMI - posjećenost

r.br.	naslov	ulaznice		%
		raspoložive	iskorištene	
1	Filozofski teatar - Slavoj Žižek	1226	1226	100
2	Filozofski teatar - Milo Rau	250	195	78
3	Filozofski teatar - Renata Salecl	100	100	100
4	Filozofski teatar - Srećko Horvat	400	218	55
5	Filozofski teatar - Gael Garcia Bernal	688	458	67
UKUPNO		2664	2197	82

UKUPNA POSJEĆENOST

r.br.	kategorija	ulaznice		%
		raspoložive	iskorištene	
1	DRAMA	27207	23757	87
2	OPERA	22309	20253	91
3	BALET	19691	18208	92
4	POSEBNI PROGRAMI - Filozofski teatar	2664	2197	82
UKUPNO		71871	64415	
PROSJEČNA POSJEĆENOST U %				88

DRAMA

premijera / repriza	premijera
autor i naslov	Ksenija Zec: ZAGRLJAJI
redatelj	Ksenija Zec

Autorski projekt Ksenije Zec „Zagrljaji“ u koprodukciji sa umjetničkom organizacijom 21:21, Autorica - Ksenija Zec, Suautori i izvođači - Petra Hrašćanec, Ema Crnić, Livio Badurina, Krešimir Mikić, Dramaturgija - Saša Božić, Kostimi - Ana Fucijaš, Scena - Igor Ruf, Glazba - Nenad i Alen Sinkauz, Svjetlo - Bojan Gagić, Fotografija - Nina Đurđević.

Projekt „Zagrljaji“ je koreografsko istraživanje u čijem fokusu je jedna od temeljnih ljudskih potreba: ona za tjelesnom komunikacijom, empatijom i nježnošću iskazivana kroz fizički čin grljenja a koja izostaje u okolnostima pandemije s fokusom na mjeru socijalne distance i nemogućnost tjelesne komunikacije. Ako zagrljaj definiramo kao formu izražavanja fizičke intime, bliskosti, simpatije ili ljubavi između dvije ili više osoba, postavlja se pitanje kako zabrana dodirivanja i grljenja utječe na promjene svakodnevnog ponašanja? Da li bez fizičkog kontakta mijenjamo odnos prema poimanju anatomskeg krajolika vlastitog tijela? Utječe li zabrana fizičke bliskosti na promjenu kolektivnih rituala slavlja i/ili žalovanja. Ideja projekta „Zagrljaji“ nastala je mjesec dana uoči eskalacije COVID-19. Projekt se referira na stvarno iskustvo autorice i skupine njezinih prijatelja i suradnika vezano za bolest i smrti njezinog životnog partnera. Nemogućnost grljenja oboljele osobe spojene brojnim cijepljenjima i žicama na aparate koji postaju uključivi dio integriteta oboljelog, te traženje dijelova tijela koji su dostupni fizičkom kontaktu predstavljaju intimno individualno iskustvo. Uvođenjem mjera izolacije individualno iskustvo prerasta u kolektivno promišljanje. Sudionici projekta „Zagrljaji“ sudjelovali su u navedenim događanjima i svjedočili posljedicama mjera izolacije koje onemogućuju kontakte u dramatičnim aspektima života kao što su bolest smrt, sahrana i žalovanje. I intimna, i ritualna grljenja iscjeljuju te se postavlja se pitanje kako nedostatak fizičkog kontakta utječe na potenciranje strahova, tjeskobe i fantazmatskih.

KSENIJA ZEC je koreografkinja, redateljica, suosnivačica umjetničke organizacije 21:21 i izvanredna profesorica na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Rođena je 02. veljače 1963. god. u Brežicama (Slovenija). 1982. godine završila je Školu za balet i ritmiku u Zagrebu (današnja Škola suvremenog plesa Ane Maletić). Umjetničko djelovanje Ksenije Zec vrlo je raznorodno i obuhvaća područja od koreografije, scenskog pokreta, kazališne režije i kreiranja dramskih tekstova u autorskim predstavama do organizacije, produkcije i vođenja umjetničkih organizacija. Autorske projekte realizirala je Zagrebačkom plesnom ansamblu, Studiju za suvremeni ples, Muzeju suvremene umjetnosti, Plesnom centru TALA, Teatru Exit, Teatru ITD, i dr. Također, surađuje sa Kazalištem slijepih i slabovidnih NOVI ŽIVOT. Kao suradnica za scenski pokret i koreograf radi na dramskim predstavama u gotovo svim hrvatskim institucionalnim kazalištima i festivalskim produkcijama i na filmu.

premijera / repriza	premijera
autor i naslov	Maja Lunde: POVIJEST PČELA
redatelj	Erik Ulfsby

Dramatizacija romana - INGRID WEME NILSEN, Prijevod dramatizacije - ANJA MAJNARIĆ, Redatelj, Dramaturg - ERIK ULFSBY, Umjetnička savjetnica - SANJA IVIĆ, Scenograf - EVEN BØRSUM, Kostimografkinja - INGRID NYLANDER, Oblikovatelj svjetla - TORHEL SKJÆRVEN, Skladatelj, pijanist - IVAN COLARIĆ, Asistent redatelja - IVAN VLATKOVIĆ, Asistentica scenografa - ANDREA LIPEJ, Asistentica kostimografkinje - ANA TRIŠLER.

Tri generacije ljudi s različitih kontinenata, u različitim vremenima, bave se uzgojem pčela koje misteriozno nestaju da bi se vratile u budućnosti, s naznakama nade za ljudski rod. Okosnicu radnje čine tri obitelji: jedna iz 19. stoljeća, druga iz bliske prošlosti, a treća iz budućnosti. Sve su one povezane s pčelama i bore se s istim problemima: kako uzgojiti i održati rojeve pčela u svijetu u kojemu te najdragocjenije radilice oprašuje milijune voćaka, cvijeća i nasada, unatoč opasnostima koje vrebaju sa svih strana.

U prvoj priči s kraja 19. stoljeća, pratimo razvoj engleskoga pčelara Williama koji je u mladosti pokazivao velik talent za znanstveni rad, no, umjesto razvijanja profesionalne karijere, oženio se i dobio puno djece, ne ispunivši svoj potencijal. Druga priča prati obitelj pčelara Georgea iz SAD. Tijekom 2007. godine, on se očajnički bori kako bi sačuvao svoje košnice i predao ih sinu koji ima drugačije životne planove. Treća linija radnje događa se u Kini, u daljoj budućnosti, u obitelji dječaka Wei-Wena, u doba totalitarnog režima u kojemu straže čuvaju nasade voćnjaka s pčelama. Kad dječak iznenada nestane, njegova majka kreće u potragu sve do Pekinga, ne obazirući se na prepreke koje pred nju stavlja autoritarni režim.

Povijest pčela scenska je adaptacija istoimena romana norveške spisateljice Maje Lunde koji je za pozornicu adaptirala Ingrid Weme Nilsen. Roman je objavljen 2015. i nagrađen u Norveškoj. U djelu se isprepleću tri vrlo različite naracije u zajedničku nit koja neprekidno podsjeća kako je krhka ravnoteža života i koliko je napora potrebno da se ta ravnoteža ne uništi. Roman je ubrzo preveden na engleski i na mnoge druge jezike, postavši hit. Svojom toplinom i jednostavnošću, priča o preživljavanju, odnosu ljudi prema prirodi i upornoj borbi majke za svoje dijete, osvojila je čitatelje diljem svijeta.

MAJA LUNDE norveška je spisateljica i scenaristica koja je debitirala s dječjim romanom Preko granice 2012. godine, a zatim je napisala desetak dječjih knjiga i tv-seriju Najkul društvo na svijetu. Poslije uspjeha romana Povijest pčela, prevedena na 33 jezika, koji je 2017. bio najprodavanija knjiga u Njemačkoj surađivala je kao scenaristica na norveškoj televiziji. Uslijedili su nastavci Plavetnilo i Posljednji svoje vrste, koji su također postali međunarodni bestseleri.

ERIK ULFSBY, norveški glumac i redatelj, poslije završene Kazališne akademije nastupao je kao glumac u pokrajinskim kazalištima. Od 2005. započinje njegova redateljska karijera. Poznat je po suvremenim interpretacijama dramskih klasika i režijama mjuzikla. Od 2010. ravnatelj je Norveškoga nacionalnog kazališta u Oslu. Dobitnik je dviju prestižnih norveških kazališnih Nagrada Hedda za najbolje predstave sezone. Sa svojim predstavama često gostuje na europskim i svjetskim kazališnim festivalima.

premijera / repriza	premijera
autor i naslov	Ugo Betti: ZLOČIN NA KOZJEM OTOKU
redatelj	Paolo Magelli

Prijevod: Paolo Magelli, Željka Udovičić, Redatelj: Paolo Magelli, Dramaturginja: Željka Udovičić, Adaptacija teksta: Željka Udovičić, Scenograf: Miljenko Sekulić, Kostimograf: Leo Kulaš, Glazba: Ljupčo Konstantinov, Oblikovatelj videa: Ivan Marušić Klif, Oblikovatelj svjetla: Aleksandar Čavlek, Asistentice redatelja: Marta Tutiš i Iva Ananić (volonterka).

„Zločin na kozjem otoku“ najizvođenija je drama Uga Bettija, napisana 1946. godine. Pruža različite perspektive tumačenja; od duhovnog plana (borba između dobra i zla), psihoanalitičkog (oslobađanje nagona kod likova), ili egzistencijalističkog. Novi ključevi tumačenja iz naknadnog čitanja u svjetlu psihoanalize ili rodni studija, danas počinju bacati novo svjetlo na ovo djelo. Životi triju žena, Agate, Pie i Silvie, supruge, sestre i kćeri nestalog Enrica, prožeti su usamljenošću i tišinom opustošenog mjesta zvanog Kozji otok. Njihovi životi naglavačke se mijenjaju dolaskom misterioznog muškarca, Angela, koji se predstavlja kao prijatelj koji je bio uz Enrica u trenutku njegove smrti. Angelo se poigrava sudbinama triju žena, svaku uspije zavesti i na kratko postati središte smislenosti njihovog života. A onda, u jednom trenutku, Agata, napuštena supruga nestalog Enrica, preuzima život obitelji u svoje ruke. Zatvara Angela u bunar, i daje do znanja Pii i Silviji da ga želi ubiti, a njih dvije savjetuje i tjera da odu od kuće i više se ne vraćaju. Pojavljuje se stari Edoardo, koji im svojim kamionom povremeno nešto preveze, te njih dvije odlaze s Edoardom. Agata ostaje sama i trči prema bunaru zazivajući Angela, koji bi sad konačno mogao biti samo njen, no Angelo je u međuvremenu umro.

UGO BETTI (1892.-1953.), dramski pisac, pjesnik i romansijer, rođen je u mjestu Camerino 1892. u obitelji liječnika, koji se iz talijanskih Marki seli u Parmu. Nakon solidnog klasičnog obrazovanja diplomira pravo, no karijeru mu prekida Prvi svjetski rat, kada počinje pisati stihove, što će ih uključiti u svoju prvu zbirku poezije objavljenu 1922 godine. U funkciji suca dolazi u Rim 1930, gdje živi do smrti 1953. godine, usporedno razvijajući književnu karijeru. U generaciji nakon Pirandella smatra se vodećim talijanskim dramatičarom. Dramsko pismo je njegovo glavno područje izraza, s 25 djela, iako je autor i zbirke stihova, kratkih priča te kraćeg romana. „Zločin na kozjem otoku“ (1948.) njegova je najizvođenija drama.

PAOLO MAGELLI rođen je u talijanskome Pratu, studirao je režiju i slavistiku, a redateljsku karijeru započeo je 1965. godine. Otada je režirao više od 150 predstava širom svijeta, od Bukurešta, Beograda, Zagreba do Wuppertala, Züricha, Pariza, Tel Aviva, Caracasa, Ciudad de Mexica i mnogih drugih gradova. U posljednjih nekoliko sezona u zagrebačkome HNK režirao je predstave „Na dnu“ Gorkoga, „Žena“ Kosora i „Mačka na vrućem limenom krovu“ Williamsa. Dobitnik je brojnih domaćih i stranih nagrada i priznanja.

premijera / repriza	premijera
autor i naslov	Autorski projekt Bobe Jelčića: SORRY
redatelj	Bobo Jelčić

Redatelj: Bobo Jelčić, Dramaturginja: Mirna Rustemović, Kostimografkinja i scenografkinja: Zdravka Ivandija Kirigin, Oblikovatelj svjetla: Ivan Lušić Liik, Asistent redatelja: Patrik Sečen, Asistentica dramaturginje: Karla Leko, Asistentica kostimografkinje: Tina Spahija, Asistenti produkcije: Katarina Krešić, Josip Gregov (volonter).

Novi autorski projekt Bobe Jelčića Sorry osmišljen je kao kazališni proces u kojemu će istraživanje biti radikalno usredotočeno na društvena pitanja i emocije temeljene na svakodnevnim borbama ljudi pronalazeći gotovo klasičnu veličinu u najmanjem mogućem nizu događaja. U predstavi Sorry redatelj Bobo Jelčić upotrebljava jednostavnu rekvizitu za istraživanje života u kazalištu i kazališta u životu, izravnim pristupom u radu s glumcima oblikujući minimalan niz događaja postavljenih među stanovnike jednoga malog i običnog gradića. U ovome se kazališnom istraživanju susreću glumci Drame HNK u Zagrebu i mladi glumci, studenti ADU u Zagrebu te zajedno dekonstruiraju arhetipske priče o naizgled jednostavnim odnosima, poput odnosa majke i kćeri, oca i sina, unutar prijateljstva, prvih ljubavi....

Predstava Sorry nastaje u sklopu Prospero projekta - prošireno kazalište, koji okuplja deset partnera - devet kazališta i jedan medij (ARTE) - iz devet zemalja EU. Neka od kazališta u projektu su Théâtre National de Bretagne, pariški Odéon-Théâtre de l'Europe, Emilia Romagna Teatro Fondazione iz Modene, berlinska Schaubühne am Lehniner Platz, Göteborgs Stadsteater, São Luiz Teatro Municipale iz Lisabona, Internationaal Theater Amsterdam i Théâtre de Liège. Ovaj projekt usmjeren je na poticanje umjetničke razmjene i suradnje, s ciljem oblikovanja europskoga identiteta i promicanja kulture otvorenosti. Izgrađen na novoj dinamici suradnje, ostvaruje sinergiju odnosa između partnera, njihovih timova, umjetnika i publike, dizajna produkcija i turneja, želeći pokazati kako je kultura snaga koja pokreće društvo u vremenima krize te stimulira kreativnost.

BOBO JELČIĆ je rođen u Mostaru, a režiju je diplomirao na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. U različitim hrvatskim kazalištima realizirao je mnoge autorske projekte, u kojima često koristi glumačke improvizacije miješajući dokumentarno i igrano. To je bila i glavna odlika njegove prve režije u zagrebačkome HNK pod naslovom Na kaju tjedna, a na istoj je sceni ponovno postigao velik uspjeh s predstavom temeljenom na Čehovljevoj drami Tri sestre. Uz kazalište, bavi se i filmom te je godine 2013. na Pulskome filmskom festivalu nagrađen Zlatnom arenom za režiju i scenarij filma Obrana i zaštita.

premijera / repriza	premijera
autor i naslov	Katie Mitchell: PREDSTAVA ZA ŽIVE U VREMENU IZUMIRANJA
redatelj	Anica Tomić

Predstava je dio EU projekta STAGES koji je financiran od strane Europske komisije, a realizirat će se u deset europskih partnerskih kazališta. STAGES (Sustainable Theatre Alliance for a Green

Environmental Shift) je nikad prije viđen kazališni eksperiment koji na revolucionaran način uključuje kulturni sektor u interakciju s konceptom održivosti.

Hrvatska verzija predstave jedinstvena je po tome što sudjeluju djeca. Dramaturginja Jelena Kovačić u suradnji sa spisateljicom Mirandom Rose Hall posebno je tekst prilagodila djeci.

Čak četrnaest utjecajnih kazališnih organizacija, uključujući partnere u akademskoj zajednici i vodeću europsku kazališnu mrežu, udružilo se s redateljicom Katie Mitchell i koreografom Jérômeom Belom – dvoje umjetnika koji su poznati po tome što ugrađuju održivost u svoj rad – na turnejama novih predstava o klimatskoj krizi.

Režija — Anica Tomić, Dramaturgija — Jelena Kovačić, Prijevod — Jelena Svilar, Glazba — Nenad Kovačić, Kostimografija — Doris Kristić, Asistentica projekta i dramska pedagoginja — Grozdana Laić Horvat, Dramska pedagoginja — Iva Milley, Asistentica dramaturgije — Emma Kliman, Oblikovatelj svjetla i tehnička koordinacija u Petom kupeu — Saša Fistrić.

Partneri su:

- Théâtre de Liège (Belgija)
- MC93 - House of Culture of Seine-Saint-Denis (Francuska)
- Hrvatsko narodno kazalište u Zagrebu (Hrvatska)
- The Royal Dramatic Theatre, Dramaten, Stockholm (Švedska)
- Lithuanian National Drama Theatre (Litva)
- Piccolo Teatro di Milano – Teatro d'Europa (Italija)
- Trafó House of Contemporary Arts (Mađarska)
- Teatro Nacional D. Maria II (Portugal) (Portugal)
- NTGent (Belgija)
- Slovensko narodno gledališče Maribor (Slovenija)
- Riga Technical University - University of Latvia (Latvia)
- European Theatre Convention (Njemačka)

Hrvatska redateljica Anica Tomić na scenu Hrvatskog narodnog kazališta postavlja re-staging predstave Katie Mitchell prema eko-feminističkom monologu autorice Mirande Rose Hall kako bi nas ponukala da razmislimo o našoj odgovornosti i načina djelovanja u suočavanju s klimatskom krizom. Riječ je o kazališnoj produkciji u seriji događanja koja tematiziraju Održivo kazalište. Polazeći od izvorne izvedbe u Théâtre Vidy-Lausanne, Katie Mitchell integrirala je razmatranje ekološkog utjecaja svoje predstave u njenu svrhu i formu, eksperimentirajući s drugačijim načinom poimanja svih aspekata koji čine kazališno djelo: tehničkih, ekonomskih, kulturnih, lokalnih ... Kako bi se dodatno smanjio ugljični otisak, sama predstava će putovati u obliku scenarija i ponovno će biti postavljena na svakom mjestu turneje od strane tima lokalnih umjetnika, u Zagrebu na čelu s Anicom Tomić. Riječ je o koprodukciji u sklopu Prospero projekta uz potporu Kulturnoga programa Europske unije uz koprodukcijsko sudjelovanje Dramaten Stockholm, MC2 Grenoble, National Theater & Concert Hall Taipei, NTGent, Piccolo Teatro di Milano-Teatro d'Europa, Teatro Nacional D. Maria II, Théâtre de Liège, Lituianian National Drama Theatre, SNG Maribor, Trafo - Budimpešta.

ANICA TOMIĆ kazališna je redateljica (Zagreb, 1980) diplomirala je komparativnu književnost i kroatistiku na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, te kazališnu režiju i radiofoniju na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Bila je stipendistica Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten, provela je

semestar na IUP – University of Pennsylvania, SAD, odsjek režije, te stipendistica KulturKontakt Austrije Writers in Residence, Beč. Osnivačica je Theatre de femmes (amaterske kazališne skupine) koji je djelovao od 1995 – 2003. godine. Kao redateljica i koautorica radila je na mnogim nagrađivanim predstavama poput „Imitatori glasova“, „Oprostite, mogu li vam ispričati?“, „Menažerija“, „Ana i Mia“, „Ovo bi mogla biti moja ulica“, „Leda“, „Janje“, „Magic evening“. Poznata je prema angažiranim predstavama u kojima zastupa glas tolerancije i humanosti.

premijera / repriza	repriza
autor i naslov	Monika Herceg: GDJE SE KUPUJU NJEŽNOSTI
redatelj	Rene Medvešek

Redatelj Rene Medvešek, Dramaturginja Jelena Kovačić, Scenografkinja Tanja Lacko, Kostimografkinja, Doris Kristić, Skladatelj Zoran Šćekić, Nenad Sinkauz, Pavle Jovanović, Oblikovatelj svjetla Aleksandar Čavlek, Oblikovatelj videa Ivan Marušić Klif, Asistentica redatelja Nika Bokić, Asistentica kostimografa Ana Trišler.

Autorica *Gdje se kupuju nježnosti* je proslavljena pjesnikinja Monika Herceg koja je jednoglasnom odlukom žirija pobijedila na Natječaju za suvremeni dramski tekst pri HNK-u u Zagrebu. Prvi je to takav natječaj raspisan u središnjoj nacionalnoj kući nakon pedeset godina, a privukao je veliki interes domaćih dramatičara i pisaca, te je ukupno prijavljeno 166 dramskih tekstova.

Drama *Gdje se kupuju nježnosti* prati tri generacije žena u ruralnoj sredini koja se teško oporavlja od posljedica rata. Priča je to o ženama čiji je život ispunjen nasiljem, patnjom i siromaštvom, ali i nadom o izlasku iz tog začaranog kruga. Baka, majka i kći se svaka na svoj način pokušavaju nositi sa životnim nedaćama. Središnji lik drame je kći koja preispituje živote svoje bake i majke, ali i to koliko njezin život počinje sličiti na njihove. Tekst u sebi nosi nadu novih početaka, izlaska iz krugova za koje smo mislili da su zauvijek zatvoreni, a životi u njima predodređeni. Monika Herceg kombinira svoj prepoznatljiv poetski stil s dramskim elementima, približavajući nam začudni svijet likova s margine društva. Predstavu režira renomirani redatelj Rene Medvešek.

premijera / repriza	repriza
autor i naslov	Nikolaj Vasiljevič Gogolj: REVIZOR
redatelj	Sergej Potapov

Redatelj / Sergej POTAPOV, Dramaturginja / Mirna RUSTEMOVIĆ, Scenografkinja, kostimografkinja, oblikovateljica videa / Julija VETROVA, Oblikovatelj svjetla / Aleksandar ČAVLEK, Asistentica scenografkinje / Andrea LIPEJ, Asistentica kostimografkinje / Ana TRIŠLER, Konsekutivni prevoditelj / Ivo ALEBIĆ, Prevoditeljice / Karla ŠPIRANEC, Yvonne TADIĆ, Marija KELAVA (volonterke).

Veliki ruski pisac Nikolaj Vasiljevič Gogolj jedan je od najboljih svjetskih pisaca 19. stoljeća koji je svojim proznim i dramskim djelima duboko utjecao ne samo na rusku nego i na svjetsku književnost. Revizor je nastao 1836. godine i s pravom se do danas smatra najboljom društvenom komedijom uopće. „U Revizoru sam nakanio skupiti na hrpu sve ružno u Rusiji što sam tada poznao, sve nepravde koje se čine na raznim mjestima i u onim prilikama u kojima se od čovjeka traži najviše pravednosti, i u isti se

mah svemu narugati.“ (N. V. Gogolj)

Radnja se odvija u nekoj dalekoj ruskoj provinciji u kojoj vladaju nered i korupcija. U takvoj sredini bez pravila, pojavu besposličara i varalice Hlestakova, mještani zamijene za državnog revizora. Iz toga početnog nesporazuma razmotava se cijeli niz komičnih situacija u kojima se razgolićuju potkupljivost, zlouporaba položaja, malograđanština i sijaset sitnih interesa, što je sve činilo odlike ruskoga carstva pretprošloga stoljeća, ali i mnogo više. Zamjena identiteta, laži i obmane, pripreme i organizacija dočeka visokoga poreznog činovnika, samo su neke od linija radnje ovoga besmrtnog teksta u kojemu lako možemo prepoznati i naše vrijeme i nas same. Gogoljeve rečenice o moralu, laži, potkupljivosti i ljudskoj pokvarenosti, uz bezbroj komičnih situacija i danas su jednako aktualne kao i u doba nastanka djela. Duboka i svestrana analiza ljudske gluposti, častohleplja, odsutnosti svake etike i morala, dodvoravanja, uz sjajan prikaz ulizivanja vlasti te nezaboravni likovi poput gradonačelnika, njegove žene, suca, upravitelja bolnice, mjesnih vlastelina, policajaca, umirovljenih činovnika i drugih, čine ovaj tekst jednom od najpopularnijih komedija uopće. Ovo remek-djelo ponovno je na repertoaru HNK u Zagrebu poslije više od četiri desetljeća. Komediju „Revizor“ na zagrebačku će scenu postaviti gost iz Rusije, redatelj Sergej Potapov, istaknuti kazališni umjetnik mlađe generacije.

premijera / repriza	repriza
autor i naslov	Sándor Márai: KAD SVIJEĆE DOGORE
redatelj	Branko Ivanda
	koprodukcija s Teatrom Erato

Redatelj - Branko Ivanda, Dramaturška prilagodba - kreativni tim predstave, Scenografi - Branko Ivanda i Andrea Lipej, Kostimografkinja - Slavica Šnur, Dizajner svjetla - Milan Kovačević, Asistentica kostimografkinje - Iva Sopta (volonter), Dizajnerica vizuala - Sanja Rocco, Fotografije - Mara Bratoš Producentica - Lidija Ivanda.

Dvojica prijatelja nalaze se nakon trideset godina i svojevrsnim verbalnim dvobojem suočavaju se s dugo prešućivanom tajnom njihovog odnosa. Što ih je razdvojilo i što ih je ponovo spojilo u jednoj burnoj noći, da bi se ponovo rastali, ali ovaj put zauvijek? Da li je to duh mrtve žene koja se pojavljuje prelazeći u njihovu osobnu realnost? Koja je uloga glazbe u njihovim životima, poglavito Chopina? Dvojica ostarjelih muškaraca i tri žene isprepliću svoje živote, mješaju prošlost sa sadašnjošću dajući priči okvir napetog suspense. Evocirajući prošlost, skidajući veo po veo s tajanstvenog događaja, koji je turbulentno promijenio njihove živote, prenose dramski sukob u sadašnjost i tražeći razrješenje plešu između osвете i pomirbe. Tražeći svrhu svojih života, jedno epizodno lice će im prigovoriti: Što hoćete? Preživjeli ste. Da li je zaista svrha naših života preživjeti? Na to pitanje Márai daje konkretan odgovor. A odgovor daje i kreativni tim predstave Kad svijećé dogore. Zaveden i inspiriran, Branko Ivanda slijedi Máraijev put prema središtu tamnih prostora naše psihe. Odrice se efekata teatra vizualnih i fizičkih atrakcija te vodi svoje glumce do dubokih intimnih odnosa u kojem svaka riječ, ponekad šapat, traži uvjerljivost u privatnosti glumčeve osobe. Nazovimo to shvaćanjem Máraijevog de profundis ili pokušajem povratka uvjerljivosti kazališne riječi.

premijera / repriza	repriza
autor i naslov	Miroslav Krleža: U AGONIJI
redatelj	Ivica Buljan

Redatelj: Ivica Buljan, Adaptacija teksta i dramaturgija: Vid Adam Hribar, Scenograf: Dalibor Martinis
 Kostimografkinja: Ana Savić Gecan, Skladatelj: Mitja Vrhovnik Smrekar, Oblikovatelji svjetla i videa: Sonda 4, Toni Soprano Meneglejte, Asistent redatelja: Patrik Sečen, Asistentica scenografa: Andrea Lipej, Asistentica kostimografkinje: Ana Trišler.

Radnja drame U agoniji odvija se 1922. godine, u Zagrebu, u galanterijskom salonu Laure Lenbach u vrlo kratkom vremenu. Lenbach, propali austrougarski oficir, pijanac i kartaš, traži od svoje žene Laure novac koji mora vratiti toga dana do sedam sati navečer, no ona ga nema. Lenbach joj prijeti samoubojstvom, Laura se ne obazire; u njihovu se svađu upliće i advokat Križovec, Laurin ljubavnik, da bi na kraju prvoga čina Lenbach posegnuo za pištoljem i ubio se.

U drugome činu, poslije policijskoga uviđaja, pratimo razgovor Laure i Križovca u kojemu se otkriva njihova ljubavna priča. Poslije uzaludnih molbi upućenih Križovcu, Laura, shvativši da ne može računati na njega, grabi Lenbachov pištolj i ubija se. No, taj pomalo melodramatski zaplet samo je tanka ljuštura sjajne psihološke studije o braku, vjernosti, prevari, zaljubljivanju, odgoju, društvenim običajima, položaju žene i borbi za financijsku sigurnost. U režiji Ivice Buljana. Lauru Lenbach glumi Nina Viočić, baruna Lenbacha i Ivana Križovca utjelovljuju Krešimir Mikić i Livio Badurina, a rusku groficu Madlen Petrovnu glumi Ksenija Marinković, avangardist je Marin Klišmanić a muzičar Ivan Colarić. Dramaturg je Vid Adam Hribar, scenografiju potpisuje Dalibor Martinis, kostimografiju Ana Savić Gecan a skladatelj je Mitja Vrhovnik Smrekar.

premijera / repriza	repriza
autor i naslov	Tena Štivičić: 64
redatelj	Arija Rizvić

Redateljica Arija Rizvić, Dramaturginja Mirna Rustemović, Scenograf NUMEN/ For use, Kostimografkinja Ana Fucijaš, Skladatelj Ivan Pešut, Dizajneri svjetla i projekcija Ivan Lušić i Ivan Štrok
 Suradnica za scenski pokret Larisa Lipovac Navojec, Asistent redateljice Ivan Vlatković (volonter), Asistent scenografa Vanja Magić, Asistentice kostimografkinje Ana Trišler i Tina Spahija (volonterka).

Drama Tene Štivičić, naslovljena "64", priča je o ženama i muškarcima, djeci i roditeljima, stvarnosti i mašti. U novom tekstu Štivičić razotkriva intimu suvremenog bračnog para koji se lomi pod teretom očekivanja - onih vlastitih, iznevjerenih, međusobnih, ali i onih koje im nameće društvo. Na pragu četrdesetih, Eva i Danijel trebali bi biti situirani, stabilni i ostvareni, konačno spremni zasnovati obitelj. Međutim, na svim ih životnim planovima nagrizaju emotivne, financijske i egzistencijalne nesigurnosti. Činjenica da ne uspijevaju imati dijete te se moraju upustiti u proces medicinski potpomognute oplodnje tjera ih na preispitivanje i svoje veze, ali samih sebe, te svih svojih uvjerenja. Situacije u koje ih to dovodi su smiješne i bolne, dirljive i ponižavajuće, apsurdne i inspirativne.

premijera / repriza	repriza
autor i naslov	Elena Ferrante: GENIJALNA PRIJATELJICA
redatelj	Marina Pejnović

Prijevod - Ana Badurina, Adaptacija teksta - Nina Pavlović i Filip Jurjević, Redateljica - Marina Pejnović
Dramaturginja - Nina Pavlović, Scenografkinja i kostimografkinja - Zdravka Ivandija Kirigin, Skladatelj - Josip Maršić, Oblikovatelj svjetla - Elvis Butković, Oblikovatelj videa - Ivan Lušić Liik, Scenski pokret - Pravedan Devlahović, Asistent redateljice - Patrik Sečen, Asistenti scenografkinje - Matej Kniewald, Andrea Lipej, Asistent kostimografkinje - Ana Trišler.

Nakon telefonskog poziva sina prijateljice Lile koji ju je obavijestio o nestanku svoje majke, protagonistica djela bila je jako ljuta. „Već barem tri desetljeća govori kako želi nestati i izbrisati svaki svoj trag, a samo ja dobro znam što time misli... Uključila sam računalo i počela zapisivati svaki detalj naše priče, sve što mi je ostalo u sjećanju... Naše prijateljstvo je počelo kad smo se Lila i ja odlučile uspeti mračnim stubama koje su, stubu po stubu, krak za krakom vodile do don Achilleova stana...“ Tim riječima započinje odličan roman velike suvremene talijanske književnice Elene Ferrante koji priča o dvjema prijateljicama, Eleni i Lili, u siromašnoj napuljskoj četvrti pedesetih godina prošloga stoljeća. Roman je već prvim izdanjem osvojio čitatelje i kritiku. Jedna od dviju prijateljica je blaga i željna priznanja, dok je druga žestoka i beskompromisna, prava borkinja za vlastito dostojanstvo. Pratimo sudbinu i odrastanje dviju djevojčica, njihovo kompleksno, ali iznimno prijateljstvo, uklopljeno u bogatu sliku društva ispresijecanu sukobima, ljubavlju i rivalstvom. One odrastaju i sazrijevaju u poslijeratnome Napulju, sredini opterećenoj siromaštvom, neobrazovanoj i razapetoj između iscrpljujućega fizičkog rada i utjecaja mafijaške scene. Sitni prevaranti, patrijarhalne obitelji, mutni poslovi, dogovoreni brakovi, plutaju u priči o jednome svijetu koji je duboko utjecao na sadašnjost. Roman je raskošna freska društva tijekom više desetljeća, a rukopis Elene Ferrante jest stilski i emocionalno jedan od vrhunaca svjetske literature. Ovo iznimno prozno djelo na scenu Hrvatskoga narodnog kazališta u Zagrebu postaviti će Marina Pejnović, koja će uz pomoć velikoga glumačkog ansambla na pozornicu prenijeti uzbudljive i duboko emocionalne prizore jednoga od najboljih svjetskih suvremenih romana.

premijera / repriza	repriza
autor i naslov	Haruki Murakami - Frank Galati: KAFKA NA ŽALU
redatelj	Ivica Buljan

Redatelj: Ivica Buljan, Dramaturginja: Mirna Rustemović, Scenograf: David Maljković, Kostimografkinja: Ana Savić Gecan, Skladatelj: Mitja Vrhovnik Smrekar, Scenski pokret: Šimun Stankov, Oblikovatelj svjetla i videa: Sonda 4, Toni Soprano Meneglejte, Asistent redatelja: Patrik Sečen (volonter), Asistentica scenografa: Antonija Veljačić, Asistentica kostimografkinje: Mirjam Krajina.

Roman slavnoga japanskog pisca Harukija Murakamija, "Kafka na žalu", prati putovanja dvaju glavnih likova: petnaestogodišnjega Kafke i starca Nakate, čije se sudbine čudesno isprepleću okružene

magičnim Murakamijevim svijetom. Obojica svoje putovanje započinju u Tokiju, no mladić brzo napušta grad, dok starac ostaje tražiti pobjeglu mačku. Svaki od likova ima vlastite probleme: Kafka napušta rodni grad, nesretan u domu u kojemu živi s ocem, slavnim kiparom, uvjeren kako samo bijegom može izbjeći edipovsku sudbinu. Utočište nalazi u maloj knjižari koju vodi prelijepa, ali povučena Miss Saeki. Starac Nakata, koji poslije traume iz Drugoga svjetskog rata više nije u stanju pisati i čitati, zna razgovarati s mačkama, pa tražeći izgubljene kućne mačke, zarađuje za život. Njihovi se putevi križaju, a onda nastavljaju dalje susrećući osim ljudi, životinjska i mitska bića. U kolopletu snova i fantazmagorije put vodi kroz fantastičan svijet jednoga od najboljih pisaca današnjice, otkrivajući istine o životu i nama samima.

"Ponekad je sudbina nalik maloj pješčanoj oluji koja stalno mijenja smjer. I ti mijenjaš smjer, ali te pješčana oluja stalno slijedi. Okrećeš se, ali se ona prilagođava. I tako stalno, stalno igraš tu igru poput kakva plesa sa smrću u tren prije svitanja. Zašto? Zato što ta oluja koja divlja u daljini nije nešto što nema nikakve veze s tobom. Ta oluja si ti."

Roman koji je proslavio Murakamija, na svjetsku je scenu postavio ne manje slavan japanski redatelj Yukio Ninagawa u dramatizaciji američkoga pisca Franka Galatija. Postavljanjem ovog naslova na repertoar HNK u Zagrebu, dramski ansambl i redatelj Ivica Buljan uhvatili su se u koštac s nesvakidašnjim djelom koje balansira između realnosti i snoviđenja, otvarajući neke nove svjetove, postavljajući neka nova i neočekivana pitanja koja se tiču sviju nas.

premijera / repriza	repriza
autor i naslov	Fjodor Mihajlovič Dostojevski: IDIOT
redatelj	Vasilij Senjin

Redatelj, autor adaptacije i scenograf - Vasilij Senjin, Prevoditelj - Igor Buljan, Dramaturginja - Mirna Rustemović, Kostimografkinja - Doris Kristić, Skladatelj - Ozren K. Glaser, Dizajner svjetla - Aleksandar Čavlek, Asistentica redatelja - Andrea Lipej, Asistent scenografa - Ante Serdar, Asistentica kostimografkinje - Dubravka Skvrce, Video - Toma Zidić.

„U jednom od vagona trećeg razreda našla su se, u svanuće, nasuprot jedan drugome, dva putnika: obojica mladi ljudi, obojica gotovo bez ikakve prtljage, obojica negizdelinski odjevena, obojica s prilično zanimljivim fizionomijama, naposljetku, obojica sa željom da zapodjenu razgovor... Jedan od njih je bio nevelika rasta, kojih dvadeset sedam godina, kuštrav i skoro crnokos, sivih, sitnih, ali plamenih očiju... Bio je toplo odjeven u prostranom crnom kožuhu, te nije zebao po noći, ali je njegov susjed morao na svojim drhtavim leđima podnijeti slast vlažne ruske noći u studenom, za koju, očito, nije bio spreman... Vlasnik plašta je bio mlad čovjek, također kojih dvadeset šest godina, rasta nešto višega od srednjeg, jako svijetle guste kose, upalih obraza i lagačke, šiljaste svijetle bradice..."

Početak je to slavnog romana "Idiot" Dostojevskoga, u kojemu upoznajemo dva protagonista, Rogožina i Lava Miškina, koji će ispreplesti svoje sudbine u jednome od najboljih djela iz pera velikoga ruskog književnika.

Radoznalost, ljubav, suparništvo, žrtvovanje, patnja, neodlučnost, nebrojene male i velike nesreće, samo su neke sastavnice ovoga uzbudljivog romana koji je na sceni HNK u Zagrebu postavio ruski redatelj Vasilij Senjin.

premijera / repriza	repriza
autor i naslov	Vjekoslav Majer – Krešo Golik – Rene Medvešek: TKO PJEVA ZLO NE MISLI
redatelj	Rene Medvešek

Redatelj - Rene Medvešek, Dramaturginja - Nina Bajsić, Scenografkinja - Tanja Lacko, Kostimografkinja - Doris Kristić, Glazbeni suradnici - Matija Antolić, Nenad Kovačić, Oblikovatelj svjetla - Aleksandar Čavlek, Scenski pokret - Pravdan Devlahović, Asistentica redatelja - Hana Zrnčić Dim, Savjetnik za arhivsku građu - Dinko Čutura, Suradnik za popularnu glazbu - Ivan Justin.

Predstava je inspirirana scenarijem Kreše Golika za jedan od najgledanijih filmova u povijesti hrvatske kinematografije, nastalom prema „Dnevniku maloga Perice“ Vjekoslava Majera iz 1942. godine. Rene Medvešek režirao je kazališni potpuri koji rekonstruira izumirući dobri duh Zagreba. Ova predstava slijedi europsku kazališnu praksu koja kultne filmove tretira kao kulturno blago kako bi nadahnula nove naraštaje gledatelja. Radnja se događa na Gornjemu gradu između dvaju svjetskih ratova, a obitelj Šafranek živi u svojim svakodnevnim purgerskim udobnostima, od ispunjavanja činovničkih obveza, preko posjeta kavanama do odlaska na izlete. Svakodnevni ritam koji uredno bilježi mali Perica poremetit će dolazak šarmantna neženje gospona Fulira. Priča je to svakodnevnici poznatih i omiljenih likova koji se okupljaju oko stola kao središnjeg mjesta građanskog života, a u Medvešekovoj scensko-glazbenoj priči obogaćuje je radijski program, unoseći tako nove elemente u svima dobro poznatoj priči o gospodinu Fuliru, obitelji Šafranek i teti Mini. Publika je prigrllila ovu kazališnu adaptaciju jednoga od najpoznatijih hrvatskih filmova svih vremena.

premijera / repriza	repriza
autor i naslov	Kristian Novak: CIGANIN, ALI NAJLJEPŠI
redatelj	Ivica Buljan

Autor dramatizacije - Ivor Martinić, Redatelj - Ivica Buljan, Scenograf - Aleksandar Denić, Kostimografkinja - Ana Savić Gecan, Skladatelj - Mitja Vrhovnik Smrekar, Oblikovanje svjetla - Sonda 4 Oblikovanje videa - Toni Soprano, Koreograf - Leo Rafolt, Fonetičarka, lektorica za međimurski dijalekt - Ines Carović, Savjetnik za međimurski dijalekt - Ivan Glowatzky, Savjetnik za romski jezik - Elvis Kralj Asistentica redatelja - Rajna Racz, Asistent scenografa - Vanja Magić, Asistenti kostimografkinje - Mirjam Krajina, Matija Dijanović (volonter).

Protagonisti ovoga briljantnog Novakova romana čine nevjerojatnu galeriju likova koju prepoznajemo iz strahova današnjice, a uokvireni su u majstorsko fikcijsko tkanje. Mladi Rom Sandokan zvan Sandi zaljubi se u Međimurku Milenu, bijelu ženu iz susjednoga sela Sabolščaka. Milena je razvedena i u kasnim četrdesetima, nepravедно izbačena s posla, a vraća se u rodnu kuću gdje se mora brinuti o svojeglavu djedu. Nuzat, Kurd iz Mosula, napušta obitelj i zemlju koju je zahvatio rat, u potrazi za obećanim životom u Calaisu. Plančić, PR iz zagrebačke policijske uprave, poslan je na teren da zataška ubojstvo koje može eksplodirati u nasilje i velik politički skandal. Veteran Domovinskoga rata održava

krhki mir u selu, a policajac na zalazu karijere pati od priviđenja i vizija. Ti osebniji antijunaci nisu tipizirani predstavnici svoje etničke ili socijalne skupine, oni su plemeniti marginalci koji ponašanjem odudaraju od stereotipa i na empatičan način ruše slike o predrasudama koje društvo gaji o njima. Golem scenski potencijal romanu prije svega daje raskošan autorov stil sagrađen od elemenata krimića, melodrame, dokumentarnoga materijala, socijalne drame, s elementima popularne (sub)kulture koji uključuje i romske pjesme, od kojih je najpoznatija i naslov romana. Predstava je postigla golem uspjeh među publikom i kritikom.

OPERA

premijera / repriza	premijera
autor i naslov	Giacomo Puccini: TOSCA
redatelj	Mario Pontiggia
dirigent	Alla Kulbaba

Dirigent Andreas Gies, Alla Kulbaba, Redatelj Mario Pontiggia, Scenograf i kostimograf, Francesco Zito Oblikovatelj svjetla Bruno Ciulli, Asistent dirigenta, Matija Fortuna, Asistenti redatelja Luca Ferracane, Martina Zdilar Sertić, Asistentica scenografa Antonella Conte, Zborovođa Luka Vukšić.

Tosca, opera talijanskog skladatelja Giacoma Puccinija u tri čina čiji libreto su napisali Luigi Illica i Giuseppe Giacosa prema drami "La Tosca" Victoriena Sardoua, praizvedena je 14. siječnja 1900. u rimskom kazalištu "Teatro Costanza". Tosca je argentinskom redatelju Mariju Pontiggi posebno draga opera. S njome je debitirao u Teatro Regio u produkciji koja je tijekom deset godina izvođenja doživjela velike uspjehe u raznim kazalištima diljem Italije, Francuske i Španjolske. Strastvena, ljubomorna i impulzivna diva; romantičan, slobodoljubiv i zaljubljen slikar te vlastohlepan i beskrupulozan šef policije tri su lica upletena u melodramu pisanu za slavu Sarah Bernhardt, što je Pucciniju poslužila kao predložak za jednu od najpoznatijih i najspektakularnijih opera. U mitskom ali i stvarnom Rimu, između sjena crkve Sant'Andrea della Valle i terase Anđeoske tvrđave sudaraju se strasti, erotika se isprepliće sa sakralnošću, ljubav s posesivnošću, a kazalište sa životom. Ništa nije kako se čini – porazi su pobjede, a lažna smaknuća su stvarna. Tosca je monumentalna, sjajno orkestrirana veristička opera s omiljenim i nezaboravnim melodijama te besprijekornim protokom glazbene drame.

Za izvedbe u operi Tosca nagrade Marijana Radev i Vladimir Ruždjak dobili su Kristina Kolar za naslovnu ulogu i Giorgio Surian za ulogu Scarpie.

„Trokut likova - umjetnicu Toscu, zloglasnog šefa rimske policije baruna Scarpiju i mladog revolucionara slikara Cavaradossija - moraju pjevati i igrati snažne ličnosti "atletske psihofizičke snage", kako kaže autor isto takve glazbe Puccini. I gle čuda, baš takve imamo! Kristina Kolar, danas naš jedini pravi dramski sopran, zamamna je Tosca bogatih emocija, predivno osjećajna u molitvi, odlučna i neustrašiva kad se brani, Tomislav Mužek lirski raspjevan i duboko tragičan Cavaradossi zlatnoga zapjeva, Giorgio

Surian odvratno je pohotan Scarpia cinik aristokratskih manira sve dok mu ne izbije krvoločna narav, a sve to zaokružuje golemim rasponom glasovnih izraza.“ (Jutarnji List)

ALLA KULBABA, Narodni umjetnik Ukrajine 2019., međunarodno je priznata dirigentica prepoznatog rada na preko 30 opernih produkcija, učestalom i važnim suradnjama s Ukrajinskom nacionalnom Operom, Kijevskim simfonijskim orkestrom kao i mnogim drugim međunarodnim opernim kućama i različitim partnerima, brojnih turneja s uspješnim projektima kao i dugogodišnjeg nesebičnog rada u obrazovanju mladih glazbenika. Kulbaba je hrabro pobjegla iz ratom pogođene Ukrajine kako bi u HNK sudjelovala u jednoj od naših najraskošnijih produkcija.

MARIO PONTIGGIA je arhitekt i redatelj rođen u Buenos Airesu. Tijekom godina bogato iskustvo skupio je režirajući u velikim kazalištima diljem Europe i svijeta, posebno u Italiji i Španjolskoj ali i Portugalu, Švicarskoj, Japanu kao i, naravno, rodnoj Argentini. Bio je šef produkcije Opere u Monte Carlu, umjetnički ravnatelj opere Las Palmas de Gran Canaria te ravnatelj međunarodne fondacije Alfredo Kraus.

premijera / repriza	premijera
autor i naslov	Giuseppe Verdi: TRAVIATA
redatelj	Hugo de Ana
dirigent	Srboljub Dinić

Dirigent Srba Dinić, Redatelj, scenograf i kostimograf Hugo de Ana, Zborovođa Luka Vukšić, Koreograf Michele Cosentino, Oblikovatelj svjetla Valerio Alfieri, Asistent dirigenta Luka Vukšić, Asistentica redatelja Martina Zdilar Sertić, Suradnica kostimografa Cristina Aceti, Asistentica kostimografa Mia Rejc Prajninger, Asistentica scenografa Nathalie Deana, Prijevod libreta Nenad Turkalj.

Traviata, jedno od najpopularnijih opernih djela svih vremena nastalo je prema drami francuskoga pisca Aleksandra Dumasa sina Dama s kamelijama, praižvedenoj u Parizu 1852. godine. Praizvedba Verdijeve Traviate dogodila se samo trinaest mjeseci poslije, 6. ožujka 1853. u Veneciji, što je bio jedinstven slučaj u povijesti opere. Ja čeznem za novim, velikim, promjena punim i smjelim sadržajima... i to smjelim do krajnosti, s novim oblicima, koje se ujedno može uglazbiti... U Veneciji pripremam Damu s kamelijama, koja će možda imati naslov La Traviata. To je sadržaj ovoga vremena. Netko drugi to možda ne bi radio zbog odjeće, zbog razdoblja ili zbog mnogih drugih glupih primisli; ja to radim s najvećim zadovoljstvom. Svi su galamili kada sam se usudio dovesti na pozornicu grbavca. A ja sam bio sretan što sam mogao napisati Rigoletta.

S takvim je žarom Verdi pisao o svojoj Traviati dok ju je stvarao i utoliko je veće bilo iznenađenje kada je, tada već kao svjetski slavan autor, s novim djelom doživio totalan fijasko u venecijanskome kazalištu La Fenice. Činjenica je da su gledatelji praižvedbe bili zbunjeni suvremenim kostimima i smještanjem radnje u trenutak u kojemu su živjeli; smatralo se kako sadržaji opera moraju pripadati prošlosti i kako je mjerilo neukusa opernu radnju smještati u suvremenost. Verdi je povukao djelo i poslije godinu dana ponovno ga izveo, ali u drugome venecijanskom kazalištu, Teatro San Benedetto, s mnogo pažljivije provedenim pripremama.

Venecijanska se publika iskupila za praižvedbu i ovaj put uspjeh je bio golem te je Traviata krenula u svijet kao jedna od najpopularnijih i najviše izvođenih opera.

„Orkestar Opere HNK u Zagrebu pokazao se u svojem najboljem svjetlu: od pažljivo izvedene treperave uvertire preko uvijek iščekivane napitnice sve do dramatičnih trenutaka posljednjega čina u kojima limeni puhači najavljuju zlu kob protagonistice. Orkestar je postigao homogen zvuk kakav se rijetko čuje i na zagrebačkim koncertnim pozornicama, što može zahvaliti očito predanome radu i pripremama pod vodstvom Srbe Dinića.“ Glazba.hr

SRBOLJUB DINIĆ, šef-dirigent i umjetnički direktor Orkestra Kazališta lijepih umjetnosti iz Mexico Cityja, rođen je 1969. godine u Nišu. Pohađao je Fakultet muzičkih umetnosti u Beogradu, gdje je studirao klavir i komornu glazbu. Dirigiranje je studirao u klasi Wolfganga Otta u Njemačkoj. Na poziv maestra Miguela Gomes-Martinesa, 2001. godine dolazi na mjesto prvog dirigenta Opere u Bernu. Godine 2004. postaje šef-dirigent, a od 2007. godine i muzički direktor ove operne kuće. Srboljub Dinić je dirigirao velikim brojem opera, kao što su Manon, Don Giovanni, Čarobna frula, Puritanci, Carmen, Evgenije Onjegin, Toska, Madame Butterfly, Traviata, Macbeth, Aida, Rigoletto, Seviljski brijač itd. Među brojnim orkestrima s kojima je Srboljub Dinić surađivao ističu se Simfonijski orkestar iz Berna, Simfonijski orkestar iz Basela, Državni orkestar iz Stuttgarta, Wirtemberška filharmonija, Minhenski simfonijski orkestar, Simfonijski orkestar iz Valencije, Orkestar Teatra Massimo, Komorni orkestar Veneta, Simfonijski orkestar iz Verone; Simfonijski orkestar RTS-a, Beogradska filharmonija, Orkestar Narodnog pozorišta u Beogradu, Orkestar Hrvatskog narodnog kazališta; Simfonijski orkestar iz Taipeija; Simfonijski orkestar iz Šangaja; Orkestar Palače lijepih umjetnosti; Festivalski orkestar iz Savonline; Simfonijski orkestar Mađarske radiotelevizije i brojni drugi.

HUGO DE ANA rođen je u Argentini. Kao redatelj, scenograf i kostimograf postavio je više od šezdeset opernih produkcija diljem svijeta, a osobito su cijenjene njegove spektakularne scenografije i začudna upotreba svjetla. Karijeru je započeo u Teatro Colón u Buenos Airesu, nastavio u Čileu i Španjolskoj, i od tada surađuje s prestižnim svjetskim opernim kućama. Njegove produkcije uključuju najpoznatija djela klasične operne literature, za čija je uprizorenja dobio brojne nagrade.

premijera / repriza	repriza
autor i naslov	Giuseppe Verdi: TRUBADUR
redatelj	Arnaud Bernard
dirigent	Pier Giorgio Morandi

Opera Trubadur u četiri čina Giuseppea Verdija nastala je prema libretu Salvatorea Cammarana, a praizvedena je u Rimu 1853. godine.

Živopisna i dramatična priča o zanesenoj Ciganki, zamjeni djece, suparništvu braće i osveti, magiji vatre koja dva puta tijekom priče dovodi do tragedije, preuzeta je od glasovita predstavnika španjolskoga romantizma A. G. Gutiérreza. Romantična ljubav, smrtna ljubomora i opsesivna želja za osvetom pokretački su dramski elementi ove opere. Osnova zapleta rivalstvo je grofa Lune i pobunjenika Manrica koji nisu samo politički neprijatelji nego i suparnici za naklonost plemkinje Leonore.

Glazba opere odlikuje se prekrasnom, ujedno i divljom energijom, spektakularno vođenim vokalnim dionicama koje prenose snažne osjećaje, dok iznimno zmršena priča obiluje vatrenom strašću. Giuseppe Verdi je s Trubadurom dosegnuo vrhunac glazbenoga majstorstva i izražajne snage svojega

takozvana srednjeg razdoblja stvaranja. Opera je fascinantna zbog izvanredno izražajne glazbe, psihološki zaokruženih likova te raznovrsnih i egzotičnih lokacija radnje.

Za ulogu Leonore, Lana Kos je dobila godišnju nagradu Hrvatskoga narodnog kazališta u Zagrebu, Nagradu Marijana Radev.

„Pod ravnanjem dirigenta Piera Giorgia Morandija, uz odlične izvedbe ansambala HNK, dva stupa predstave bile su dvije sjajne gošće. Silvia Beltrami možda je prva koja je nakon dugo vremena uistinu kvalitetno glasovno odgovorila na zahtjevnu ulogu Azucene, a ona koja je posebno oduševila i zablistala mlada je kosovska sopranistica, Marigona Qerkezi, na svom spektakularnom zagrebačkom debiju kao Leonora. Ovacije su ju pratile od nastupne arije sve do kraja predstave, kada smo svjedočili dugotrajnim stojećim ovacijama kakve dugo nismo čuli – jednako kao što dugo nismo čuli ni ovakav sopran.“ (Glazba.hr)

Redatelj je do najsitnijeg detalja razigrao cijeli ansambl... predstava je rasla u dramatici i ljepoti, orkestar je bio sabran i precizan. (Večernji list)

Predstava je vrlo slikovita... vješto je mobilna u skupnim scenama i majstorski detaljizirana među likovima. (Jutarnji list)

premijera / repriza	repriza
autor i naslov	Jakov Gotovac: ERO S ONOGA SVIJETA
redatelj	Krešimir Dolenčić
dirigent	Josip Šego

Najuspješnije i najpopularnije djelo Jakova Gotovca, opera Ero s onoga svijeta, već davno je ubrojena među najuspjelije slavenske komične opere, a od praizvedbe u Hrvatskome narodnom kazalištu u Zagrebu 1935. gotovo ne silazi s repertoara svih hrvatskih nacionalnih kuća.

Brojni osvrti o predstavama postavljenim na stranim pozornicama ocjenjuju Eru zaštitnim znakom hrvatske opere, koji prenosi pjesme i plesove svoje domovine u svijet, pri čemu su dramska riječ i glazba idealno spojene. Glazbeni kolorit, bujna orkestracija, živahni ritmovi, pjevne vokalne linije koje neprekinuto teku, usko su povezani s iznimnim libretom Milana Begovića prepunim duhovitih i domišljatih stihova.

Glavni lik opere i pokretač radnje je Mića, mladić iz bogate seoske obitelji Dalmatinske zagore. Dok pokušava pronaći djevojku kojom bi se oženio, prema majčinu savjetu prikazuje se kao siromah. Predstavlja se kao Ero s onoga svijeta jer želi biti siguran da ga odabranica Đula iskreno voli. Iako je mnoge prevario, na kraju mu je sve oprošteno i on dobiva djevojku koju ljubi.

Svečanom izvedbom 9.travnja 2022. obilježena je trideseta godišnjica postavljanja Ere s onoga svijeta u režiji Krešimira Dolenčića.

Efektan baletni finale opere furiozna tempa svojevrsna je oda pučkome načinu života, u kojemu glazba prožeta etnosom dalmatinskoga zaleđa dolazi u prvi plan. Vječni mladić! (Vijenac)

Skandiranje, uzvici, ustajanje, oduševljenje... sve to u čast 80. rođendana Ere s onoga svijeta. (Jutarnji list)

premijera / repriza	repriza
autor i naslov	Christoph Willibald Gluck: ORFEJ I EURIDIKA
redateljica	Anica Tomić
dirigent	Aleksandar Kalajdžić

Operu Orfej i Euridika skladao je Christoph Willibald Gluck prema libretu Ranierija de Calzabigija i ona pripada žanru azione teatrale, što podrazumijeva operu na mitološku temu s refrenima i plesom. Djelo je praizveden u bečkome Burgtheateru 5. listopada 1762. u nazočnosti carice Marije Terezije. Orfej i Euridika bila je prva Gluckova reformska opera, u kojoj je pokušao zamijeniti kompleksnost radnje i pretjerano složenu glazbu opere serie zamijeniti s plemenitom jednostavnošću, i glazbenom i dramskom. Djelo je temeljeno na mitu o Orfeju i Euridiki, priči koja govori o ljubavi i gubitku, ali i o tome koliko se netko spreman žrtvovati za svoju ljubav. Orfej dokazuje da u ljubav i osjećaje treba vjerovati, čak i kada se to čini zaista nemogućim jer prkosi zakonima života i smrti.

Opera je ostala najpopularnije Gluckovo djelo i bila je jedna od najutjecajnijih za sljedeće generacije skladatelja. Varijacije radnje koju je on obradio - podzemna spasilačka misija u kojoj junak mora kontrolirati ili prikrivati svoje osjećaje, mogu se naći u Mozartovoj Čarobnoj fruli, Beethovenovom Fideliju, Wagnerovu Rajnininu zlatu, itd.

ALEKSANDAR KALAJDŽIĆ, dirigent, pijanist, operni korepetitor, rođen je 1961. u Zagrebu. Glazbeno obrazovanje započeo je u dobi od šest godina, a već od osme godine javno je nastupao kao pijanist. U tome je ranom životnom razdoblju nastupio na značajnim nacionalnim natjecanjima te na većini i pobijedio. Studirao je dirigiranje na Visokoj glazbenoj školi u Beču, gdje je s odličnim diplomirao u klasi Karla Österreichera. Usporedno je studirao klavir, violu, opernu korepeticiju i barokne interpretacije. Već tijekom studija održao je nekoliko koncerata ravnaajući Zagrebačkom filharmonijom i Simfonijskim orkestrom Hrvatske radiotelevizije. Profesionalni put odveo ga je u Krefeld-Mönchengladbach, gdje je bio angažiran kao korepetitor, a tamo je stekao i svoje prvo kazališno dirigentsko iskustvo. Poslije toga bio je angažiran kao stalni dirigent Bavarske državne opere od 1990. do 1995., prvi dirigent Nacionalnoga kazališta u Weimaru, a od 2008. do 2010. prvi dirigent Nacionalnoga kazališta u Mannheimu, gdje je realizirao vrlo širok glazbeni repertoar; od ranoga baroka do moderne i suvremene glazbe, s posebnom koncentracijom na francusku glazbu. Nekoliko puta s različitim je orkestrima izveo cijeli orkestralni opus Mauricea Ravela i Claudea Debussyja. Redovit je gost poznatih opernih i simfonijskih orkestara u Europi, Sjedinjenim Državama, Meksiku,

Južnoafričkoj Republici, Italiji, Francuskoj, Švicarskoj, Češkoj i dr. Dugo je djelovao kao glazbeni korepetitor i komorni glazbenik, a donedavno je držao i katedru za orkestralno obrazovanje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

ANICA TOMIĆ rođena je u Zagrebu, gdje je diplomirala kroatistiku i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu i kazališnu režiju i radiofoniju na Akademiji dramske umjetnosti. Za vrijeme i poslije završenih studija nastavila se stručno usavršavati; kao stipendistica Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten, stipendistica semestralnog boravka na Indiana University of Pennsylvania, stipendistica KulturKontakt Austria –Writers in Residence u Beču. Godine 1995. osnovala je amatersku kazališnu skupinu Theatre de femmes, koja je djelovala do 2003. i pripadala najznačajnijim hrvatskim kazališnim alternativnim grupama. Režirala je tridesetak predstava u mnogim hrvatskim kazalištima; zagrebačkome HNK (Daleka zemlja), GDK Gavella (My Little Corner of the World, Hotel Zagorje), ZKM-u (Oprostite, mogu li vam ispričati...? Ovo bi mogla biti moja ulica, Monovid-19), Teatru ITD (Imitatori glasova, Kućkine sinovi, Kuga, Magic Evening), GK Kerempuh (Made in Hrvatska), Kazalištu Mala scena (Ana i Mia), DK Dubrava (Grga Čvarak), Tvornici lutaka / CeKaTe (Grašak na zrnu kraljevine, Piratska

akademija), Kazalištu Novi život (Cirkuski slonić Charlie), CDU/ZKM/Autocesta znanja (Gospođica Julija), riječkome HNK Ivana pl. Zajca (Woyzeck), riječkome HKD Teatru (Menažerija), splitskome HNK (Melodrama), splitskome Gradskom kazalištu lutaka (Did i repa, Moj razred 2.b) i dr. Gostovala je u inozemnim kazalištima i ostvarila projekte unutar nekoliko važnih međunarodnih koprodukcija; bečki Volkstheater, Međunarodni festival KotorArt, beogradski Bitef, sarajevski MES, Prešernovo gledalište Kranj i dr. Često surađuje s dramaturginjom Jelenom Kovačić te njih dvije potpisuju najveći broj adaptacija i prilagodbi proznih ili dramskih predložaka koje Anica Tomić postavlja na scenu.

premijera / repriza	repriza
autor i naslov	Ivan pl. Zajc: NIKOLA ŠUBIĆ ZRINJSKI
redatelj	Krešimir Dolenčić
dirigent	Ivo Lipanović

Praizvedba opere Nikola Šubić Zrinjski 1876. Ivana pl. Zajca, osnivača i organizatora zagrebačkog opernog kazališta, bila je višestruko važan kulturološki događaj, između ostalog i zato što je označila rođenje Baleta, još jedne umjetničke grane unutar Hrvatskoga narodnog kazališta.

Tematizirajući posljednje sigetske dane hrvatskog junaka Nikole Šubića Zrinskog i njegovu junačku pogibiju, djelo je već na praizvedbi doživjelo nezapamćen uspjeh i do danas zadržalo iznimno i počasno mjesto na hrvatskoj opernoj sceni. Najveći ushit izazvala je potresna zakletva sigetskih junaka i finale U boj, u boj, koji je kao zbarska pjesma skladana deset godina prije opere. Djelomice, veliku popularnost djelo može zahvaliti portretiranju stvarnog junaka iz hrvatske prošlosti, koji je u teškim uvjetima turske najezde spasio Slavoniju od potpunog porobljavanja. Iako nije uspio spriječiti Turke da zauzmu neke gradove, hrabro je poginuo braneći Siget. Osim izrazitog domoljubnog ozračja koje prevladava operom, bitna karakteristika Zajčeva rukopisa vidljiva je i u diferenciranom prikazu dvaju suprotstavljenih svjetova, odnosno civilizacija, od kojih svaka nosi svoja obilježja. Pomno profilirajući likove junaka Zrinskog i sultana Sulejmana prema povijesnim činjenicama, Zajc je kao antipode stvorio značajne ženske likove hrvatske operne literature, Evu i Jelenu namijenivši im vrlo važnu dramaturšku i glazbenu zadaću.

IVO LIPANOVIĆ studirao je dirigiranje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Godine 1986. pobijedio je na natjecanju mladih dirigenata u Zagrebu, nakon čega je na poziv maestra Vjekoslava Šuteja, angažiran kao zborovođa i dirigent u Hrvatskom narodnom kazalištu u Splitu. U dva je navrata bio ravnateljem Opere splitskog HNK. Od 2001. do 2003. u Turskoj je bio generalnim umjetničkim ravnateljem Državne opere u Ankari i umjetničkim direktorom festivala u Aspendosu. Nagrađen je najuglednijim hrvatskim kazališnim priznanjem, Nagradom hrvatskog glumišta za dirigiranje operom Nabucco na 64. Splitskom ljetu. Ravnao je nizom koncerata i baleta, oratorija i opera. Dirigirao je u svim nacionalnim hrvatskih kazališnim kućama, Simfonijskim orkestrom HRT-a, Zagrebačkom filharmonijom, Dubrovačkim simfonijskim orkestrom i Varaždinskim komornim orkestrom, te Makedonskom filharmonijom, orkestrima Nordwestdeutschen Philharmonie, MDR Sinfonie Orchester Leipzig, Slovenskom filharmonijom i Simfonijskim orkestrom Slovenske radio televizije, Simfonijskim akademskim orkestrom iz Seoula, Simfonijskim orkestrom Beneventa, Orkestrom opere iz Cagliarija, Orkestrom Arena di Verona, Orkestrom Deutsche Oper iz Berlina, Filharmonijskim orkestrom Nice i dr.

premijera / repriza	repriza
autor i naslov	Wolfgang Amadeus Mozart: ČAROBNA FRULA
redatelj	Krešimir Dolenčić
dirigent	Srboljub Dinić

Posljednja opera genijalnoga Wolfganga Amadeusa Mozarta Čarobna frula iznimno je djelo koje u sebi ujedinjuje sve najbolje osobine jednoga od najvećih skladatelja u povijesti.

U formi glazbene bajke ispričana je priča o borbi dobra i zla, o pobjedi ljubavi i iskrenosti nad intrigama, zloćom i smrću. Čarobna frula jedan je od istinskih vrhunaca operne umjetnosti, koju obožavaju sve generacije gledatelja najrazličitijih profila. Oblikovana u dva čina, na prvi pogled se čini kao jednostavna bajka o borbi svjetla i tame, međutim, ispod površine skriva se kompleksna alegorija o potrazi za mudrošću i prosvjećenjem u duhu tadašnjega vremena. Recitativi se izvode na hrvatskome jeziku, dok su pjevani dijelovi na njemačkom izvorniku.

Predstava je nagrađena Nagradom hrvatskogog glumišta kao najbolja operna predstava u cjelini, a sopranistica Ivana Lazar je za interpretaciju Kraljice noći dobila Nagradu hrvatskog glumišta i Nagradu Marijana Radev.

KREŠIMIR DOLENČIĆ je za režiju ove opere dobio Godišnju nagradu Vladimir Nazor.

Čarobna frula u režiji Krešimira Dolenčića i izvedbi svih protagonista pravi je trijumf humanosti i optimizma, maestralno iščitano iz čarobne Mozartove partiture. (Klasika.hr)

Svi su bili najbolji. Doista, treba vidjeti i čuti zagrebačku Čarobnu frulu u kojoj se svi osjećaju dobro, a publika odlazi ozarena. Rijetkost. (Jutarnji list)

BALET

premijera / repriza	premijera
autor i naslov	Adolphe Adam: GISELLE
koreograf i redatelj	José Carlos Martínez
dirigent	Dian Tchobanov

Scenograf i kostimograf: Inaki Cobos Gurrero, Oblikovatelj svjetla: Deni Šesnić.

Giselle mnogi smatraju kraljicom romantičnoga baleta i ona je zaista posve neobična pojava unutar fenomena klasičnoga baleta. Takvu atribuciju zavrjeđuje po mnogim aspektima svoje višestruko kompleksne strukture, od ideje njezinih karizmatičnih autora do dramaturgije dvaju posve različitih činova i glazbe Adolphea Adama. Praizvedena ubrzo poslije Silfide, označila je sam početak novoga puta u razvoju klasičnog baleta. Suprotstavljajući realizam jedne životne priče u prvome činu fantastičnome sadržaju drugoga bijelog čina, poslužila je kao model za sva kasnija velika baletna djela. JOSÉ CARLOS MARTÍNEZ rodio se u Cartageni, a školovao se u Cannesu u baletnoj školi Roselle Hightower i Parizu u baletnoj školi pariškoga Baleta, kojemu se odmah i pridružio. Od 1988. bio je

prvak Baleta pariške Opere, u kojemu je ostvario sve velike uloge baletnog repertoara. Dobitnik je mnogih značajnih baletnih nagrada, primjerice *Prix Benois de la Danse*, *Prix de Lausanne*, *Premio Nacional de Danza*, a japanski plesni časopis *Shinshokan* proglasio ga je jednim od najboljih plesača današnjice. Već deset godina umjetnički je ravnatelj španjolske *Compañía Nacional de Danza*.

DIAN TCHOBANOV je rođen u Plovdivu, a dirigiranje je diplomirao na Državnoj glazbenoj akademiji u Sofiji. Školovanje je nastavio na bečkome Sveučilištu za glazbu i primijenjenu umjetnost. Ravnao je glazbenim izvedbama opernih i baletnih predstava u mnogim značajnim europskim kazalištima te surađivao s mnogim velikim europskim orkestrima. Dobitnik je brojnih strukovnih nagrada. Od 2017. angažiran je kao stalni dirigent u Baletu Hrvatskoga narodnog kazališta u Zagrebu.

Nakon 'Labuđeg jezera' i 'Orašara' dočekali smo još jedan pravi klasični balet. Čaroban je! (Jagoda Martinčević, Jutarnji list)

Ova je Giselle izašla pred publiku u teško vrijeme. Već je bila praktički spremna za premijeru još prošle sezone, ali ju je pandemija odgodila. Hendikep je to za baletni ansambl što ga je uspješno prevladao. Posljednja klasična produkcija uprave na odlasku, bez obzira na objektivne okolnosti, još jednom je pokazala deklinaciju Zagrebačkog baleta u klasičnom repertoaru. Velik je to izazov i zadaća koja očekuje novu upravu. (Davor Schopf, Vijenac)

premijera / repriza	premijera
autor i naslov	Gustave Flaubert – Valentina Turcu: GOSPOĐA BOVARY
koreografija, režija, dramaturgija, glazbeni koncept	Valentina Turcu
glazba	Frédéric Chopin i drugi autori

Kostimograf: Alan Hranitelj, Scenograf: Marko Japelj, Oblikovatelj svjetla: Aleksandar Čavlek, Oblikovatelj video projekcija: Martin Svobodnik, Oblikovatelj zvuka: Gorazd Vever.

Novo uprizorenje Flaubertova remek-djela višestruko nagrađivane koreografkinje i redateljice Valentine Turcu moglo bi se opisati kao rekonfiguracija radnje koja nadilazi vrijeme, odražavajući suvremeni zeitgeist. Preobraženi realizam koji se usredotočuje na flaubertovsku zavodljivu narativnu supstanciju kojom prikazuje ljudska stanja, ima raskrinkavajuću moć odvođenja na put samoistraživanja, dirljive samokritičnosti i akutne kritike našega suvremenog društva. Chopinova glazbena remek-djela nadopunjena glazbenim djelima nekolicine suvremenih skladatelja savršeno odgovaraju autorskom promišljanju ove predstave i strastvenoj viziji Emmine psihe i mašte. Kao rezultat toga, Emmine stalna čežnja, samoća, nepodnošljiva dosada, praznina i autodestruktivnost postaju temeljem autentične estetike Valentine Turcu, koja stvara uvjerljivo kazališno ozračje u kojemu se Emmine život oslobađa zagušujućih pravila društva. Konačno, velik narativni zamah, prožet neuhvatljivim svijetom ponovno otkrivenih baletnih arhetipova, ugrađen je u težnju koreografkinje za odgovorom na krajnje (metafizičko) pitanje - što preostaje kad sve propadne?

Predstava je polučila oduševljenje publike i kritike, a Iva Vitić Gameiro i Guilherme Alves Gameiro, za svoje su interpretacije u ovome baletu, nagrađeni Nagradom Ana Roje i Oskar Harmoš za kazališnu sezonu 2021./22.

VALENTINA TURCU iznimna je plesna umjetnica i koreografkinja, čiji kreativni opus sadržava više od 130 baletnih, dramskih i opernih predstava, a njezina se baletna djela izvode diljem svijeta. Rođena je u Zagrebu gdje je i započela baletno obrazovanje, a nastavila je, među ostalim, i u slavnoj školi Mauricea Bédjarta. Dobitnica je mnogih domaćih i međunarodnih prestižnih strukovnih nagrada i priznanja. U zagrebačkome Baletu postavila je 2018. baletno djelo *Smrt u Veneciji* prema literarnom predlošku Thomasa Manna, nagrađeno Nagradom hrvatskog glumišta za koreografiju i kao najbolje baletno djelo sezone.

Najerotičniji balet ikada viđen na sceni HNK Zagreb. Koreografkinja i redateljica Valentina Turcu "Gospođu Bovary" predstavlja kao priču naših dana, a ansambl je pleše s neviđenom strašću. (Bojana Radović, Večernji list)

U baletnoj 'Gospođi Bovary', u koreografski teškim solističkim dionicama, plesalo se majstorski. (Jagoda Martinčević, Jutarnji list)

premijera / repriza	repriza
autor i naslov	Petar Iljič Čajkovski: ORAŠAR
koreograf i redatelj	Vladimir Malakhov
dirigent	Dian Tchobanov / Josip Šego

Scenograf i kostimograf: Jordi Roig, Oblikovatelj svjetla: Deni Šesnić.

Jedno od najljepših djela klasične baletne umjetnosti vodi svoje obožavatelje kroz božićni svijet raskoši, šarenila, veselja, mašte, prinčeva i vila te nezaobilaznih slatkiša, prateći pustolovine djevojčice Klare, nezaobilazan je dio repertoara svih baletnih kuća.

Glazbena genijalnost djela obilježena karakterističnim elementima glazbene romantike i groteske te satiričnim opisom karaktera, učinili su ovaj balet vjerojatno najomiljenijim baletnim djelom bez kojega skoro nitko na svijetu više ne može zamisliti božićne blagdane, tradicionalno rezervirane za obiteljska okupljanja.

Anamarija Marković nagrađena je za ulogu Klare (i za ostale solističke nastupe u repertoarnim predstavama) godišnjom nagradom zagrebačkoga HNK *Ana Roje*, dok je Drew Benjamin Jackson za ulogu Princa (i Dvorske lude u *Labuđem jezeru*) dobio Nagradu *Oskar Harmoš*.

Ne zna se svjetlucaju li više scena i kostimi ili note Čajkovskoga. Dobili smo novu bajku! (Večernji list)
Predstava je koherentna, priča pod uvjerljivim vodstvom i čarobnim moćima Drosselmeyera (što je zgodna koincidencija jer je i Balet pod vodstvom Leonarda Jakovine), i sve teče brzo i jasno. (Plesnascena.hr)

*Balet "Orašar", premijerno izveden u petak u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu u koreografiji **Vladimira Malakhova**, snovita je plesna božićna bajka koja, u novom koreografski izazovnom ruhu, svijet mašte i lutaka slavnoga baleta **Petra Iljiča Čajkovskog** pretvara u prvoklasni kazališni doživljaj.* (Direktno)

premijera / repriza	repriza
autor i naslov	Petar Iljič Čajkovski: LABUĐE JEZERO
koreograf i redatelj	Vladimir Malakhov
dirigent	Dian Tchobanov

Scenograf i kostimograf: Jordi Roig, Oblikovatelj svjetla: Deni Šesnić.

Labuđe jezero Čajkovskoga, danas je svakako najpopularniji bijeli balet i djelo koje je postalo sinonimom za klasičnu baletnu umjetnost i teško je povjerovati kako je ono, poslije neuspjele praizvedbe 1877. u Sankt Peterburgu palo u zaborav te postalo jednim od najvećih životnih razočarenja genijalnoga ruskog skladatelja. Prva potpuna i spektakularna izvedba baleta održana je poslije autorove smrti u sanktpeterburškome *Marijinskom kazalištu* 1895. godine u slavnoj koreografiji Leva Ivanova te od tada nije moguće zamisliti bilo koju svjetsku baletnu kuću koja na repertoaru nema ovu, svima očaravajuću priču o princu koji se beznadno zaljubio u začaranu princezu-labudicu i zbog te ljubavi smrtno stradao.

Natalia Kosovac je dobila Nagradu *Ana Roje* za interpretaciju uloga Odette/Odilije, a Takuya Sumitomo je dobio Nagradu *Oskar Harmoš* za ulogu Dvorske lude, 2017. Tomislav Petranović je dobio Nagradu *Oskar Harmoš* za ulogu princa Siegfrieda 2018., a Drew Benjamin Jackson dobio je Nagradu *Oskar Harmoš* za ulogu dvorske lude 2019.

Dugotrajan pljesak i ovacije prepuna gledališta. (Jutarnji list)

Predstava teče nevjerojatno mirno, dramaturški jednostavno i promišljeno, bez grča, tehnički sigurno, geometrijski precizno, rastući iz čina u čin. (Plesnascena.hr)

Balet Petra Iljiča Čajkovskog, 'Labuđe jezero', premijerno je izveden u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu. Koreografija i režija Vladimira Malakhova, strastvena je inscenacija jednog od najpoznatijih djela klasične baletne literature i zasigurno jedan od vrhunaca ovogodišnje sezone središnje nacionalne kazališne kuće. (Hina)

premijera / repriza	repriza
autor i naslov	Miroslav Krleža - Leo Mujić: GOSPODA GLEMBAJEVI
koreograf i redatelj	Leo Mujić
glazba	Ludwig van Beethoven, Sergej Rahmanjinov

Dramaturg: Ivan Leo Lemo, Scenograf: Stefano Katunar, Kostimograf: Manuela Paladin Šabanović, Oblikovatelj svjetla: Aleksandar Čavlek, Oblikovatelj zvuka: Svebor Zgurić, Umjetnički savjetnik: Vlaho Bogišić.

Najslavnije dramsko djelo Miroslava Krleže *Gospoda Glembajevi* prvi je put u koreografiji i režiji Lea Mujića doživjelo svoju baletnu inačicu na odabranu glazbu Ludwiga van Beethovena i Sergeja Rahmanjinova. Kulturno dramsko djelo o Zagrebu i njegovim stanovnicima s početka prošloga stoljeća, u plesnom je obliku dobilo novu dimenziju. Prije poznatih događaja koji kulminiraju na proslavi jubileja *Banke Glembay Ltd.* doznajemo pojedinosti iz života dobro poznatih likova, koje su dovele do potpuna sloma bogate agramerske patricijske obitelji.

Predstava je nagrađena *Nagradom hrvatskog glumišta* kao najbolja baletna predstava 2017., istu

nagradu dobio je Leo Mujić za najbolju koreografiju, a Manuela Paladin Šaban za najbolju kostimografiju. Predstava je nagrađena Nagradom *Tito Strozzi* u sezoni 2016./17. Natalia Kosovac dobila je Nagradu *Ana Roje* za ulogu barunice Castelli, a Takuya Sumitomo Nagradu *Oskar Harmoš* za ulogu Leonea Glembaja i Pube Fabricziya 2017. godine.

Atraktivna predstava, razumljiva i onima koji Krležu nisu čitali. (Jutarnji list)

Rijetko dugotrajan, iskren aplauz na praizvedbi otpratio je plesače i autorsku ekipu baleta Gospoda Glembajevi s pozornice zagrebačkoga HNK, potvrdivši neupitan uspjeh plesnoga čitanja kulturna djela hrvatske dramske literature. (Plesnascena.hr)

premijera / repriza	repriza
autor i naslov	DECADANCE
koreograf i redatelj	Ohad Naharin
glazba	razni autori

Oblikovanje i montaža zvuka: Maxim Warrat, Ohad Fishof, Stefan Ferry, kostimograf: Rafeket Levi, Oblikovatelj svjetla: Avi Yona Bueno (Bambi), Scenski asistenti: Ian Robinson, Erez Zohar, Matan David.

Nakon iznimno dobro primljene premijere djela jednog od najvećih današnjih koreografa Ohada Naharina, za koje ni publika ni kritika ne štede riječi pohvale te nakon sedam rasprodanih predstava u studenome i prosincu 2021., Balet HNK je zbog iznimnog interesa publike, odlučio u drugom dijelu sezone izveo dodatne predstave.

Decadance je plesna predstava sastavljena od izvadaka već postavljenih koreografskih komada Ohada Naharina, izvorno realiziranih s članovima Plesnog kazališta *Batsheva*, a koja slavi njihov baletni repertoar i poput kakve plesne igre slobodno dodaje ili oduzima već postojeće dijelove, koji su ovdje promotreni iz drugih, različitih kutova.

U predstavi je korišten inovativan i specifičan jezik pokreta *Gaga*, koji je Naharin osmislio i razvio. *Gaga* plesačima daje širok raspon interpretativnih mogućnosti kojima se oni rado koriste, suvereno pokazujući sve novonastale mogućnosti plesnoga izričaja. *Gaga* proizvodi višeslojne zadatke, a oni koji se njime koriste opisuju je riječima; *uključujemo glasnoću slušanja svog tijela, cijenimo male geste, mjerimo i igramo se s teksturom svojega tijela i kože, malo smo šašavi i možemo se smijati samima sebi. Povezujemo se s osjećajem trajanja vremena, osobito kada se brzo krećemo. Učimo voljeti svoj znoj, otkrivamo svoju strast prema kretanju i povezujemo zadovoljstvo s naporom. Otkrivamo i životinje kakve jesmo te snagu naše mašte. Učimo kako cijeniti podcjenjivanje i pretjerivanje, postajemo osjetljiviji i prepoznavamo značenje protoka energije i informacija koje prolaze našim tijelom u svim smjerovima. Učimo primjenjivati svoju snagu na učinkovit način i učimo koristiti druge sile... Postajemo svjesniji svojeg oblika jer se nikada ne gledamo u zrcalu; nema zrcala. Povezujemo se s osjećajem beskrajnosti naših mogućnosti.*

Oduševljeni aplauz i ovacije pokazali su da je publika središnjeg nacionalnog teatra itekako spremna iskoračiti iz kutije klasičnih očekivanja, te prepoznati vrhunsku umjetnost i kada se ona opire tradicionalnim idejama i ustaljenim navikama. (Hina)

Ovaj balet bi svatko tko ga vidi odmah nakon završetka najradije gledao ispočetka. (Jagoda Martinčević, Jutarnji list)

FESTIVAL LJETNE VEČERI HNK U ZAGREBU

Program Ljetne večeri zagrebačkoga HNK je zamišljen kao interaktivan program na otvorenom kako bi publika mogla uživati u vrhunskim umjetničkim izvedbama koje HNK nudi i na otvorenom. U njemu sudjeluju umjetnici Opere, Baleta i Drame s različitim nastupima u luku od koncerata do performansa.

POSEBNI PROGRAMI

FILOZOFSKI TEATAR

Od godine 2014. kada je utemeljen, Filozofski teatar koji uređuje i vodi filozof Srećko Horvat, dio je redovitog programa Hrvatskoga narodnog kazališta u Zagrebu. Čine ga javne debate, produkcije predstava, izdavaštvo i gostovanja.

Zamišljen kao prostor dijaloga i kritičkog mišljenja na pozornici HNK, Filozofski teatar je ponudio novi i atraktivni sadržaj te privukao novu, uglavnom mlađu, publiku u kazalište koja dosad nije bila redoviti gost kazališnih programa. U zadnjih pet godine Filozofski teatar bilježi preko 20,000 posjetitelja.

Uz golem interes publike i medija, gosti Filozofskog teatra bili su vodeći filozofi, književnici, glazbenici i glumci današnjice poput: M.I.A., Niccola Ammanitija, Thomasa Pikettyja, Vanesse Redgrave, Julije Kristeve, Margarethe von Trotte, Bobbyja Gillespieja, Terryja Eagletona, Slavoja Žižeka, Mladena Dolara, Terese Forcades, Franca B. Bifoja, Yanisa Varoufakisa, Eve Illouz, Tariqa Alija, Normana Ohlera, Alenke Župančić, Roberta Pfallera, Erica Kurlandera, Alpha Bowna, Ece Temelkuran...

Uz redovit program, u sklopu Filozofskoga teatra izdani su hrvatski prijevod "Rapsodije teatra" francuskog filozofa Alaina Badioua i prvi dramski tekst Slavoja Žižeka "Antigona" (Fraktura), koji je naručio i čiji je suizdavač upravo HNK. U goste dolaze Slavoj Žižek, Brian Eno, Ai Wei Wei, PJ Harvey, Nicolas Jaar i drugi.